

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Impostura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Sedenim, cum Porphyrius dicat libro *De abstinentia carniū*, colorem nigrum Soli dedicatum: quod ejus calore humana etiam corpora fusciora nigrioraq; reddantur, sitque Corvus inter Aves maxime niger, manifesta est causa cur is Apollini sacer habeatur. Porro Brachmanæ colorem atrum in primis venerantur, propter Solem omnia denigrantem. Jam & Salomon non egregie nigram ostentans Canticorum Cantico, *Crines, ait, ejus ut abietes, nigri sicut Corvi*. Avem autem eam Apollini prius familiarem fuisse, neq; non insigni candore præditam Apollinis mox indignatione, quod ad se dilectæ Coronidis crimen detulisset, in eam nigritiam demutatam fabularum scriptores, Hesiodum secuti, meminere. Sed Artemo Pindarum commendat, qui, in Pythiis, dissimulata quæ de Corvo fertur historia, Apollinem ipsum scripserit per se Ischyos & Coronidis futurum deprehendisse. Anaximander in Horoscopicis libris Apollini sacrum ideo Corvum facit, quod solus inter omnes aves vocum significationes, quas accurate admodum augures observarint, habeat. Addam & illud, nigrorem ita Corvo ingentum esse, ut ad intingendum capillum, nihil ejus ovo dicatur efficacius, & nisi inter tingendum oreolum contineatur, dentes quoque ita nigros effici, ut mox vix possint elui.

SITIS. CAP. XXXIV

Hinc pro-
ver. Corvus
aquat. Ex
Hippio, &
Aeliano l. 7.
de nat. ani-
mal

Corvum superius siti damnatum ab Apolline dicebamus, ideoque hieroglyphicum esse incommodi, ejusmodi, eaque de causa Nicandrum scripsisse, frequentiores ejus alitis crocitatatus venturæ pluvie indicium esse. Sedenim, Corvi natura ipsa stitulosi sunt per sexagenos præcipue ætatis dies, quibus ventris profluvio laborant, ultroque potu abstinent, ut incommodo illi obviam eant, alvumque sistant. Quare si consilium ejus animalis pensitemus, Sobrietatem convenientius quam sitim, hanc vocabimus.

IMPOSTURA. CAP. XXXV.

Idem &
Plin. lib. 10.
cap. 43.

Non possum loco hoc dissimulare, quam apte quispiam impostorem per Corvum ore saxum tenentem, & urnam appositam, significarit. In Libya siquidem stitulosam admodum regione, vix aquam, quam de remotis admodum fontibus aut fluviis attulerint, in fictilia vasa ad hoc comparata distribuunt: quæ alioquin ventre sunt admodum capaci, ore tantum patent quantum satis ad gallinaceum ovum recipiendum, eaque minus obturata, ad captandum nocturni aeris beneficium, per summa domorum tecta disponunt. Corvi rem intelligentes non data alterius aquæ copia eo convolant, immisissisque in urnas capitibus humorem forbillant, qui simulac deficere cœperit, lapillos conquirunt (quod Plutarchus se vidisse affirmat) quos afferentes in aquam subinde dejiciunt, atque ita surgente in dies humore, siti consulunt suæ. Idem scribit de Cane, qui lapillos in amphoram oleariam conjiciebat, donec oleo redundante lambere arbitrio posset suo. Dicit aliquis, Philosophum hinc, aut Geometram significari potius, quam sycophantam: quia rerum plenitudinem, mutuoque corporum inter se repugnantiam, atque cessionem cognoscant, natura ipsa docente, & Corvus, & Canis, & qui majora etiam de intellectu suo miracula profitentur: in hoc autem probe norunt necesse futurum, ut in corporum conspectu alterum alteri cedat: eam quippe intelligant rationem, quæ coronæ illius sacoma deprehenderit Archimedes, quam Hieron Syracusarum rex faciendum locaverat, de quo latè apud Vitruvium. Ego vero ipsa edoctus re, impostorem potius ostendi ex hujusmodi hieroglyphico dixerim. Fuit siquidem mihi Romæ famulus natione Gallus, patria, ut ipse aiebat, Virdunensis. Rolandinus ille, quem probe noveras Coloti, facetulum, & morionem non sane illepidum, & cum primis officii memorem sui, cujus opera utebar plurimum in scribendo. Allatus ad me Venetiis fuerat vini Cretici cadus generosi admodum atque sua viffimi. Jussi, uti mos est talia non credere famulis, diligentius asservari, amicis advenientibus, potius quam mihi usui futurum, interdum tamen unciatim minimum quid hauriebatur, intermovebat subinde famulus nequiar (sic

- A (sic enim ipse vinum id appellabat) facile, si parcere ita pergerem, in massam obdurari posse, atque etiam lapidescere. Putabam ergo de firmitate dici, quam vinum in dies veterascens acquirebat, atque Bene sane, respondebam. Quid autem? venit atas, visumque est cadum, ne conciperet æstum, loco di-^{impositura famuli Pierii.} movere, cumque in commodiorem cuppam transferre vellem, vix duobus inde sextariis effusis, nihil amplius effluebat, ipso tamen pondere permanente. Quid sit miror, operculum superne tollo, intro spicio, rem immisso intro digito peruestigo, atque ecce ibi vim glareæ ingentem quanta nux juglandis est magnitudine ad summum usque; cadum aggestam, quam non in cuppam, sed in vimineam corbem transtundere necesse fuit. Ita astutus ille veterator quotidie aliquid subducebat, & ne tubulus, qui paulo infra cadi medium immisus erat, aliquando rem proderet, ad exhausti vini modum lapillos eos, amoto superne operculo, qua liquor infundi solet, immittebat, oppletoque ita calculus cado, ut nullum amplius infarcire posset, satis jam colluctatus, non expectato ut res propalam fieret, domo emigraverat. Atque hæc certo mihi videtur, quæ verissime dici possit impostura, tot per tres continuos menses lapillis subducti liquoris loco fraudulenter impositis. Sed agnosco, mi Coloti,
- B Parioniam loquacitatem, quam tamen ita auribus tuis familiarem scio, ut post tot avium clangores eam imitari non erubuerim: tua quippe fretus benevolentia, quæ dictionem meam longius protraxit, quam tuæ postulerent occupationes: itaque omnia boni consules, & ut tuus est mos, nãvo etiam in amici articulo delectaberis.

JOANNIS PIERII VALERIANI
HIEROGLYPHICORUM
LIBER XXIV.

DE IIS QUÆ PER PAVONEM, GALLUM, GALLI-
NAMQUE, GALLINAGINEM, ANSEREM, PER-
DICEM, ET COTURNICEM
SIGNIFICANTUR

Ex Sacris Ægyptiorum literis.

AD NICOLAUM CORDATUM NEPOTEM,
JURISCONSULTUM.

D Erquiriti mibi, cui magis cogitationes meas, quas de Pavone, Gallo, Gallinaque, Gallinagine, Anserem non nostri generis, Perdice & Coturnice, ex sacris Ægyptiorum literis hæc nostras misissem, dono donarem, Cordatissimo Nepos, ex meum te potissimum delegi, cui hac familiara gusu ex clientum nostratum, & præcipue externorum muneribus, qui his vel quotidie ades tuas frequentant, & veluti superpondia ad te deserunt pro tuis responsis in personarum, & fortunarum suarum tutelam, ut gravioribus illis vera (ni fallor) Philosophia studii delassatus, te ad harum lectionem quandoque transferas: moxque tibi & amicis tuis lautiores mensas pares exhibeat, qui his optime saturati, ex earum indicis, seu significationibus te referente secunda veluti cœna animum pariter pascant & oblectent, conferantque, quantum hæc his salsamentis saporioses epula, & quotiens ad hujusmodi discubuerint, & palato & animo simul faciant satis: quas etiam Perrulo nostro propinabis, quem jam videre videor discumbentem, & supra ætatem majora satis audentem: cui Dii tutelam fortunent. Reliquum est, ut & tu de tuarum reliquiis mibi communicas: sin minus (quando plures non flagitem, quam præstare possis) præscriptis verbis tecum experiar. Vale.